

Druga strona postępowania: KL

Żądania wnoszącego odwołanie

W swojej skardze EBI wnosi do Trybunału o:

- uwzględnienie odwołania jako dopuszczalnego i zasadnego
- uchylenie wyroku Sądu w sprawie T-370/20;
- jeśli Trybunał uzna, że stan sprawy pozwala na wydanie orzeczenia, uwzględnienie żądań przedstawionych przez EBI w pierwszej instancji;
- obciążenie KL kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania EBI podnosi dwa zarzuty.

Zarzut pierwszy, złożony z czterech części, dotyczy błędnej wykładni wewnętrznych przepisów EBI dotyczących niezdolności do pracy.

Po pierwsze, Sąd naruszył prawo w odniesieniu do pojęcia niezdolności do pracy, o którym mowa w art. 46–1 przepisów przejściowych dotyczących systemu emerytalno-rentowego mającego zastosowanie do pracowników EBI (RTRP) i w art. 11.1 przepisów administracyjnych EBI. Uznając, że pojęcie niezdolności do pracy w rozumieniu tych artykułów należy interpretować w ten sposób, że odnosi się ono do członka personelu EBI, który został uznany przez komitet ds. inwalidztwa ustanowiony przez EBI za niezdolnego do ponownego podjęcia obowiązków służbowych lub równorzędnych obowiązków w tej instytucji, Sąd przeinaczył brzmienie i treść przepisów wewnętrznych EBI i przyjął wykładnię sprzeczną z racją bytu renty inwalidzkiej jako środka ochrony socjalnej.

Po drugie, Sąd naruszył prawo, wykluczając kompetencję komitetów ds. inwalidztwa ustanowionych przez EBI do orzekania w przedmiocie zdolności pracownika banku do podjęcia działalności poza bankiem na ogólnym rynku pracy.

Po trzecie, Sąd naruszył prawo dokonując wykładni art. 46–1 RTRP i art. 11. 1 przepisów administracyjnych w oparciu o rozumowanie polegające na zastosowaniu analogii do art. 78 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej.

Po czwarte, Sąd naruszył prawo, odrzucając dokonaną przez EBI wykładnię art. 51–1PPTR i nie dokonując wykładni tego artykułu w związku z art. 46–1 PPTR.

Zarzut drugi, złożony z dwóch części, dotyczy dwojakiego przeinaczenia okoliczności faktycznych.

Po pierwsze, Sąd naruszył prawo, uznając za prawnie wiążące dokumenty komitetu ds. inwalidztwa, które nie zostały podpisane przez wszystkich jego członków.

Po drugie, Sąd błędnie ocenił treść opinii komitetu ds. inwalidztwa, ponieważ uznał, że komitet stwierdził, iż skarżący jest niezdolny do pracy w EBI, podczas gdy formularze podpisane przez wszystkich członków komitetu stwierdzały, że skarżący nie jest niezdolny do pracy.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrchní soud v Praze (Republika Czeska) w dniu 7 lutego 2022 r. – ALD Automotive s.r.o./DY, syndyk masy upadłości dłużniczki GEDEM-STAV a.s.

(Sprawa C-78/22)

(2022/C 213/32)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Vrchní soud v Praze

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: ALD Automotive s.r.o.

Strona przeciwna: DY, syndyk masy upadłości dłużniczki GEDEM-STAV a.s.

Pytania prejudycjalne

- 1) Jakie kryteria muszą zostać spełnione, aby powstało roszczenie o uzyskanie co najmniej stałej kwoty 40 EUR, o którym mowa w art. 6 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE⁽¹⁾ w przypadku umów o świadczenie powtarzające się lub ciągłe?
- 2) Czy sądy państw członkowskich mogą odmówić uwzględnienia roszczenia, o którym mowa w art. 6 ust. 1 ww. dyrektywy, ze względu na zastosowanie ogólnych zasad prawa prywatnego?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie – jakie warunki muszą zostać spełnione, aby sądy państw członkowskich mogły odmówić zasądzenia kwoty roszczenia, o którym mowa w art. 6 ust. 1 ww. dyrektywy?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (Dz.U. 2011, L 48, s. 1.)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia de Cartagena (Hiszpania) w dniu 8 lutego 2022 r. – RTG/Tuk Tuk Travel S.L.

(Sprawa C-83/22)

(2022/C 213/33)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia de Cartagena

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: RTG

Strona pozwana: Tuk Tuk Travel S.L.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 169 ust. 1 i ust. 2 lit. a) oraz art. 114 ust. 3 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie art. 5 dyrektywy 2015/2302⁽¹⁾ w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych, ponieważ artykuł ten nie obejmuje wśród informacji, które należy obowiązkowo przekazać podróżnemu przed zawarciem umowy, prawa, które przyznaje mu art. 12 dyrektywy, do rozwiązania umowy przed jej rozpoczęciem, uzyskując zwrot w całości dokonanych wpłat, w przypadku wystąpienia nieuniknionych i nadzwyczajnych okoliczności, które w znaczący sposób wpływają na realizację podróży?
- 2) Czy art. 114 i 169 TFUE, jak również art. 15 dyrektywy 2015/2302 stoją na przeszkodzie stosowaniu zasad dyspozycyjności i spójności, które są ustanowione w art. 216 i 218 ust. 1 Ley de Enjuiciamiento Civil (kodeksu postępowania cywilnego), w przypadku gdy te zasady proceduralne mogą uniemożliwić pełną ochronę powoda będącego konsumentem?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2302 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych, zmieniająca rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE oraz uchylająca dyrektywę Rady 90/314/EWG (Dz.U. 2015, L 326, s. 1).